

Nr 54.

Av herr **Lindqvist** i Kosta, om avslag å Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen upptagna förslag i fråga om statens övertagande av kostnaden för uppvärmning av landshövdingarnas boställslägenheter.

Uti statsverkspropositionen under punkt 7 sjätte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen besluta, att kostnaderna för uppvärmning av landshövding tillagd boställslägenhet må från och med den 1:sta september 1917 övertagas av statsverket och för detta ändamål begärt ett anslag av 50,000 kronor.

Ett bifall till vad Kungl. Maj:t här föreslagit skulle innebära en väsentlig löneförhöjning för de personer här är ifråga. Tydligt är att dyrtiden medfört sådana verkningar, att den känts även hos dessa löntagare. Man måste dock fråga sig, om det finnes skäl nog starka att börja lindra dyrtidens verkningar för personer, vars löneinkomster uppgå till 13,000, ja i ett fall ända till 17,000 kronor pr år. För min del kan jag icke vara med om att bevilja dyrtidstillägg i dylika fall och detta i all synnerhet som staten icke kan ingripa och göra tillräckligt i fall, där det bra mycket bättre skulle behövas. Lönetillägget — fritt bränsle, — som här ifrågasättes, motiveras med den stora stegring i bränslepriset, som under kriget inträtt. Jag vill ifrågasätta om det rent av kan vara lämpligt att göra våra landshövdingar fullkomligt oberoende av priset på denna vara. Man kan nämligen fråga sig, om inte våra landshövdingar på vissa håll rent av indirekt medverkat till den prisstegring, som här under fjoråret ägde rum. Det var Konungens befallningshavande i de olika länen, som utsåg ledamöterna i de så kallade

vedbyråerna och där tillsatte sådana personer, som i vissa fall skött sina uppdrag så, att deras verksamhet sannerligen inte verkat återhållande på prisstegringen, tvärtom ha de arbetat så, att bränslepriset på grund av deras mellankomst stigit åtskilliga kronor pr famn. Alltnog, det kan mången gång vara till gagn för flertalet, om förhållandena äro så ordnade, att även de stora löntagarna få någon erfarenhet av att dyrtid råder.

På grund av vad jag sålunda anfört, vill jag vördsamt hemställa,

att riksdagen behagade besluta avslå Kungl. Maj:ts under punkt 7 sjätte huvudtiteln gjorda framställning.

Stockholm den 24 januari 1917

Axel Lindqvist.
